

Lovtidende A

2020

Udgivet den 29. oktober 2020

26. oktober 2020.

Nr. 1523.

Bekendtgørelse af lov om dyrlæger

Herved bekendtgøres lov om dyrlæger, jf. lovbekendtgørelse nr. 40 af 15. januar 2020, med de ændringer, der følger af § 1, nr. 4 i lov nr. 1431 af 17. december 2019.

Den bekendtgjorte lovtekst vedrørende § 17, stk. 2-6 træder i kraft den 1. januar 2021, jf. § 2, stk. 2 i lov nr. 1431 af 17. december 2019.

Kapitel 1

Anvendelsesområde

§ 1. Loven omfatter retten til at udøve dyrlægegerning og dyrlægers pligter samt veterinære laboratorier og Det Veterinære Sundhedsråd.

Kapitel 2

Dyrlægegerning

§ 2. Ved dyrlægegerning forstås

- 1) at tage et dyr under behandling, når der er grund til at antage, at dyret eller den besætning, hvortil det hører, lider af en smitsom sygdom, hvorom anmeldelse skal indgives i henhold til lovgivningen om smitsomme sygdomme hos dyr,
- 2) at tage andres dyr under behandling for nogen anden sygdom, til hvis behandling der kræves veterinær indsigt,
- 3) at tage dyr under behandling under anvendelse af lægemidler, der efter apotekerlovgivningen kun må udleveres mod recept,
- 4) at udøve veterinær sundhedsrådgivning til ejeren af en besætning eller dennes repræsentant som led i en ordning fastsat i medfør af denne lov,
- 5) at udøve veterinær fødevarekontrol og -tilsyn, hvor den veterinære uddannelse er af væsentlig betydning og
- 6) at udøve anden virksomhed, hvor den veterinære uddannelse er af væsentlig betydning.

Stk. 2. Ret til at udøve dyrlægegerning og betegne sig som dyrlæge har kun den, der har modtaget autorisation som dyrlæge i henhold til § 3, stk. 1 eller 3, eller som har adgang til at udøve dyrlægegerning i henhold til bestemmelser fastsat i medfør af § 35.

§ 3. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling¹⁾ meddeler efter anmodning autorisation som dyrlæge til den, der har bestået veterinæreksamen ved Københavns Universitet.

Stk. 2. Ministeren fastsætter regler om fremgangsmåden ved meddelelse af autorisation.

Stk. 3. Ministeren kan meddele personer, der gennem uddannelse og erhvervsudøvelse i udlandet har opnået kvalifikationer, der kan sidestilles med uddannelse efter stk. 1, autorisation som dyrlæge her i landet. Autorisationen kan gøres betinget af, at den pågældende forinden har fulgt undervisningen i visse fag ved Københavns Universitet og eventuelt aflagt prøve i disse fag. I autorisationen kan fastsættes begrænsninger i den pågældendes udøvelse af dyrlægegerning.

Stk. 4. Den, der autoriseres som dyrlæge i medfør af stk. 1 eller 3, skal aflægge et dyrlægeløfte, hvis ordlyd fastsættes af ministeren.

Stk. 5. Ministeren fastsætter regler om sprogkrav for dyrlæger, der udøver dyrlægegerning i Danmark.

Stk. 6. Ministeren offentliggør navnene på autoriserede dyrlæger.

§ 4. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan meddele veterinærstuderende, der opfylder nærmere fastsatte studiekrav, midlertidig tilladelse til at bistå dyrlæger under udøvelse af dyrlægegerning, hvis behovet for dyrlægehjælp ikke kan dækkes af dyrlæger.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, at personer, der ikke er uddannet som dyrlæge, kan yde dyrlæger bistand under disses udøvelse af dyrlægegerning, der omfattes af bestemmelserne i § 2, stk. 1, nr. 2-6. Ministeren kan fastsætte regler om, hvilke uddannelseskrav de pågældende skal opfylde. Ministeren kan bestemme, hvilken faglig betegnelse sådanne personer må anvende, samt at en således fastsat betegnelse kun må anvendes af personer, der har gennemgået den uddannelse og bestået den prøve, som ministeren har foreskrevet.

Stk. 3. Ministeren kan meddele tilladelse til og fastsætte regler om, at personer, der ikke er dyrlæger, under udstationering ved danske styrker i udlandet eller om bord på skibe udøver dyrlægegerning omfattet af bestemmelserne i § 2, stk. 1, nr. 2 og 3. Ministeren kan træffe bestemmelse eller

fastsætte regler om, hvilke uddannelseskra­v de pågældende skal opfylde.

Stk. 4. Veterinærstuderende, der opfylder nærmere fastsatte studiekra­v, må som led i deres uddannelse på Københavns Universitet deltage i diagnostik og behandling af dyr på universitetets dyrehospitaler og udøve dyrlægegerning som omfattet af § 2, stk. 1, nr. 2 og 3, forudsat, at dette sker efter en dyrlæges anvisninger og under dennes ansvar.

Stk. 5. Ministeren kan fastsætte regler om, hvilke studie­kra­v der skal være opfyldt, for at veterinærstuderende kan deltage i diagnostik og behandling af dyr og udøve dyrlæge­gerning, jf. stk. 4.

§ 5. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan efter udtalelse fra Det Veterinære Sundhedsråd og Retslæ­gerådet nægte at meddele en person autorisation som dyrlæ­ge, såfremt den pågældende må antages at være uegnet til at udøve dyrlægegerning på grund af legemlige eller sjælelige mangler. Autorisation kan endvidere nægtes under de i straf­felovens § 78, stk. 2, nævnte omstændigheder.

Stk. 2. Den, der nægtes autorisation, kan forlange afgørelsen indbragt for domstolene. Ministeren skal vejlede den pågældende om prøvelsesretten. Begæring om prøvelse skal fremsættes inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

§ 6. Ved en praktiserende dyrlæge forstås en dyrlæge, der udøver de i lovens § 2, stk. 1, nr. 1-4, omhandlede rettigheder.

Stk. 2. Ved en dyrlægepraksis forstås en virksomhed, hvorfra en eller flere praktiserende dyrlæger udfører deres arbejde.

Stk. 3. En dyrlæge, der som selvstændig eller ansat vil udøve virksomhed som praktiserende dyrlæge, skal anmeldes til registrering, jf. § 16, stk. 2. Det samme gælder en dyrlægepraksis.

Stk. 4. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om, i hvilket omfang de i § 2, stk. 1, nr. 1-4, nævnte aktiviteter kun må udøves af dyrlæger, der har modtaget bekræftelse på, at de er registreret som praktiserende dyrlæger efter stk. 3.

§ 7. Tilladelse til at betegne sig som specialist meddeles af ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling. Ministe­ren fastsætter regler for meddelelse af tilladelse.

Kapitel 3

Dyrlægers pligter

§ 8. En dyrlæge er under udøvelsen af sin gerning forplig­tet til at vise omhu og samvittighedsfuldhed.

Stk. 2. Får en dyrlæge under udøvelsen af sin gerning kendskab til, at dyrenes sundhed ikke tilgodeses, eller til, at der på bedrifter med dyr til fødevareproduktion ikke tages de fornødne hensyn vedrørende hygiejne, medicanvendelse og andre forhold af betydning for fødevarer­sikkerheden, skal dyrlægen gøre dyreejeren eller den besætningsansvarlige opmærksom herpå med henblik på at få forholdene ændret eller om nødvendig rette henvendelse til rette myn-

dighed. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler herom.

§ 8 a. En praktiserende dyrlæge må ikke praktisere uden tilladelse fra ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling, hvis dyrlægen gennem ejerskab, ansættelsesforhold eller på anden måde har økonomiske interesser i virksomheder, der fremstiller, indfører, udfører, oplagrer, forhandler, fordeler, udleverer, opsplitter eller emballerer lægemidler til dyr. Tilladelse kan kun gives i særlige tilfælde.

Stk. 2. Reglen i stk. 1 finder ikke anvendelse for dyrlæ­gers fordeling, opsplitting og udlevering af lægemidler til brug i dyrlægepraksis.

Stk. 3. Hvis en praktiserende dyrlæges ægtefælle, samle­ver eller beslægtede i lige linje gennem ejerskab, ansættel­sesforhold eller på anden måde har betydelige økonomiske interesser i en virksomhed, der fremstiller, indfører, udfører, oplagrer, forhandler, fordeler, udleverer, opsplitter eller em­ballerer lægemidler til dyr, skal dyrlægen give ministeren oplysning derom.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om, hvornår og på hvilken måde oplysningerne som nævnt i stk. 3 skal gi­ves. Ministeren kan meddele forbud mod, at dyrlægen prak­tiserer, hvis de forhold, der oplyses, er af en sådan karakter, at de skønnes at kunne påvirke den praktiserende dyrlæges ordinationsadfærd.

§ 8 b. (Ophævet)

§ 9. En praktiserende dyrlæge er forpligtet til på anmod­ning at yde den første fornødne hjælp til alvorligt tilskade­komne dyr eller dyr med smertevoldende sygdomme eller fødselshindringer, når hurtig hjælp efter de foreliggende oplysninger må anses for nødvendig. Dyrlægen er dog frit­aget for denne forpligtelse, hvis den pågældende har gyldigt forfald eller rettidig hjælp kan ydes af en anden, som efter forholdene er nærmere dertil.

§ 10. En praktiserende dyrlæge har inden for det geogra­fiske område, hvor den pågældende har sit sædvanlige klien­tel, pligt til at påtage sig veterinært arbejde som et led i offentlig bekæmpelse af smitsomme sygdomme hos dyr.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling fastsætter regler om vederlaget for praktiserende dyrlægers udførelse af veterinært arbejde som led i offentlig bekæmpelse af smitsomme sygdomme hos dyr.

§ 11. En dyrlæge skal afgive de indberetninger og anmeld­elser, som ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling afkræver den pågældende med henblik på konstatering og bekæmpelse af sygdomme hos dyr samt vedrørende den veterinære fødevarekontrol og det veterinære fødevaretilsyn. Ministeren kan fastsætte regler for, i hvilket omfang og på hvilken måde dyrlæger af hensyn til indberetnings­ og anmeldepligten skal føre ordnede optegnelser over visse dele af deres virksomhed.

Stk. 2. En dyrlæge skal på forlangende give ministeren enhver oplysning om forhold i forbindelse med den pågæl­dendes udøvelse af dyrlægegerning.

Stk. 3. En dyrlæge skal føre optegnelser over anvendte, ordinerede og udleverede receptpligtige lægemidler. Ministeren kan fastsætte regler herom samt om, at anvendelse, ordinerings og udlevering af receptpligtige lægemidler skal indberettes til eller stilles til rådighed for tilsynsmyndigheden.

Stk. 4. Ministeren kan bestemme og fastsætte regler om, at dyrlæger skal føre optegnelser over udlevering og anvendelse af andre end de i stk. 3 nævnte lægemidler.

Stk. 5. Ministeren kan som led i tilsynet med dyrlægers ordinationer af afhængighedsskabende lægemidler påbyde en dyrlæge at føre nøjagtige optegnelser over disse ordinationer.

Stk. 6. En dyrlæge skal basere indberetninger, attester og udtalelser på en omhyggelig undersøgelse af grundlaget herfor.

§ 11 a. Miljø- og fødevarerministeren kan fastsætte regler om, at dyrlæger skal indberette resultater af diagnostiske laboratoriefund i forbindelse med undersøgelse for sygdomme hos dyr.

Kapitel 4

Lægemidler til dyr

§ 12. En dyrlæge må kun udlevere eller ordinere receptpligtige lægemidler til behandling af sygdomstilfælde hos dyr, når dyrlægen selv har stillet en diagnose for sygdommen, jf. dog § 13. Diagnosen skal være stillet

- 1) efter en fagligt forsvarlig klinisk undersøgelse, som dyrlægen personligt har foretaget af det eller de syge dyr,
- 2) efter, at dyrlægen har undersøgt materiale fra det eller de syge dyr eller ladet materialet undersøge på et statsligt eller andet dertil af ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling godkendt laboratorium, jf. dog stk. 2, eller
- 3) efter, at dyrlægen har gennemgået sygdommens symptomer og forløb med ejeren eller den, der på dennes vegne tager vare på dyrene, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. I de i stk. 1, nr. 2 og 3, nævnte tilfælde er det en betingelse, at dyrlægen har et sådant kendskab til helbreds-tilstanden i dyreholdet og til ejeren eller den, der på dennes vegne tager vare på dyrene, at det er fagligt forsvarligt at stille diagnosen på dette grundlag.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler for anvendelse af lægemidler til forebyggende behandling.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om anvendelse af lægemidler og andre biologisk virksomme stoffer til dyr, herunder om begrænsning eller forbud mod anvendelsen af bestemte arter af sådanne stoffer.

§ 13. Selv om betingelserne i § 12, stk. 1, er opfyldt, må en dyrlæge ikke udlevere eller ordinere receptpligtige lægemidler til besætningsejerens eller dennes repræsentants efterbehandling af kvæg, for så vidt angår hundyr, der har kælvnet, og handyr over 2½ år, jf. dog § 14, stk. 1-4.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om udlevering eller ordinerings af receptpligtige lægemidler til besætningsejerens

eller dennes repræsentants efterbehandling af kvæg, for så vidt angår hundyr, der har kælvnet, og handyr over 2½ år.

§ 14. Hvis ejeren af en svine- eller kvægbesætning har indgået skriftlig aftale om basismodulet i en sundhedsrådgivningsordning efter § 34 a, stk. 1 og 2, i lov om hold af dyr, kan dyrlægen, hvis vedkommende har stillet diagnose for og påbegyndt behandling af det enkelte dyr, jf. § 12, stk. 1, ordinere eller udlevere receptpligtige lægemidler til besætningsejeren eller dennes repræsentant til efterbehandling af

- 1) svin og
- 2) kvæg, for så vidt angår hundyr, der endnu ikke har kælvnet, og handyr indtil 2½ år.

Stk. 2. I svine- og kvægbesætninger, der er omfattet af en skriftlig sundhedsrådgivningsaftales tilvalgsmodul 1, jf. § 34 a, stk. 3, i lov om hold af dyr, kan dyrlægen ordinere eller udlevere receptpligtige lægemidler til besætningsejeren eller dennes repræsentant til

- 1) behandling af de af besætningens svin, der må forventes at blive angrebet af en sygdom, som dyrlægen allerede har diagnosticeret i besætningen, jf. § 12, stk. 1,
- 2) behandling af de af besætningens kvæg, for så vidt angår hundyr, der endnu ikke har kælvnet, og handyr indtil 2½ år, der må forventes at blive angrebet af en sygdom, som dyrlægen allerede har diagnosticeret i besætningen, jf. § 12, stk. 1, og
- 3) efterbehandling af kvæg, for så vidt angår hundyr, der har kælvnet, og handyr over 2½ år.

Stk. 3. I kvægbesætninger, der er omfattet af en skriftlig sundhedsrådgivningsaftales tilvalgsmodul 2, jf. § 34 a, stk. 3, i lov om hold af dyr, kan dyrlægen ordinere eller udlevere receptpligtige lægemidler til besætningsejeren eller dennes repræsentant til behandling af de af besætningens kvæg, der må forventes at blive angrebet af en sygdom, som dyrlægen allerede har diagnosticeret i besætningen, jf. § 12, stk. 1.

Stk. 4. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om en anden aldersgrænse for kvæg, for så vidt angår handyr, i forbindelse med udlevering og ordinerings af receptpligtige lægemidler end den i stk. 1, 2 og 5 anførte.

Stk. 5. Ministeren kan fastsætte regler om udlevering eller ordinerings af receptpligtige lægemidler til besætningsejerens eller dennes repræsentants forudgående behandling og efterbehandling af kvæg, for så vidt angår hundyr, der har kælvnet, og handyr over 2½ år, i besætninger, der ikke er omfattet af sundhedsrådgivningsaftaler, jf. stk. 2 og 3.

Stk. 6. Ministeren kan fastsætte regler om, at en dyrlæge i en besætning af andre dyr end dem, der er nævnt i § 34 a, stk. 1 og 2, i lov om hold af dyr, og som er omfattet af en skriftlig sundhedsrådgivningsaftale, kan ordinere eller udlevere receptpligtige lægemidler til besætningsejeren eller dennes repræsentant til behandling af dyr i besætningen, der må forventes at blive angrebet af en sygdom, som dyrlægen allerede har diagnosticeret i besætningen, jf. § 12, stk. 1.

Stk. 7. I de tilfælde, der er omhandlet i stk. 1-6, skal dyrlægen over for besætningsejeren eller dennes repræsen-

tant nøje beskrive de kliniske symptomer, som skal være konstateret, før behandlingen påbegyndes.

§ 15. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling fastsætter regler for dyrlægers udlevering og ordinerings af receptpligtige lægemidler, jf. §§ 2, 4 og 12 og § 14, stk. 1-3. Ministeren kan herunder fastsætte særlige regler for udlevering og ordinerings af receptpligtige lægemidler til dyr, der ikke anvendes til konsum.

§ 15 a. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan meddele påbud om, at en dyrlæge skal iværksætte diagnostiske laboratorieundersøgelser med henblik på at få verificeret den diagnose, som danner grundlag for dyrlægens valg af behandling.

Kapitel 5

Registre

§ 16. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan oprette et register, der indeholder oplysninger om dyrlæger, herunder om praktiserende dyrlæger og om dyrlægepraksis. Registeret kan indeholde oplysninger om omfanget af rettigheder samt om fraskrivelse, fratagelse og frakendelse af dyrlægers rettigheder. Registeret kan endvidere indeholde oplysninger om overtrædelse af bestemmelser i loven eller regler fastsat i medfør heraf samt af lovgivningen i øvrigt, når overtrædelsen er sket i forbindelse med udøvelse af dyrlægegerning.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om registerets drift og opbygning, om dyrlægers pligt til at foretage anmeldelse til registrering, herunder om de oplysninger, der skal fremgå af anmeldelsen, samt om pligten til at indberette ændringer. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om begrænsninger i adgangen til at få oplysninger fra registeret samt om opkrævning af betaling i forbindelse med udtræk af oplysninger fra registeret.

§ 16 a. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan indhente de oplysninger hos andre offentlige myndigheder, der er nødvendige for at kontrollere, at veterinærlovgivningen overholdes, bl.a. med henblik på registersamkøring og sammenstilling af oplysninger i kontroløjemed, herunder oplysninger om skatteforhold.

§ 17. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om drift af medicinregisteret Vetstat, herunder om dyrlægers indberetning af oplysninger til registeret, om begrænsninger i adgangen til at få oplysninger fra registeret samt om opkrævning af betaling i forbindelse med udtræk af oplysninger fra registeret.

Stk. 2. Ejere af dyrehold med svin eller kvæg betaler samlet 3,0 mio. kr. (2018-niveau) årligt til finansiering af drift af medicinregisteret VetStat. Fordelingen af beløbet mellem ejere af dyrehold med svin eller kvæg sker forholdsmæssigt i forhold til disses andel af det samlede antibiotikaforbrug for de to dyrearter.

Stk. 3. Antibiotikaforbruget opgøres på baggrund af seneste afsluttede periode den 1. juli til og med den 30. juni.

Stk. 4. Den andel af det samlede beløb efter stk. 2 og 3, som skal betales af ejere af dyrehold med svin, fordeles mellem alle ejere af dyrehold med svin med et ligeligt beløb pr. besætning registreret i Det Centrale Husdyrbrugsregister (CHR) den 1. februar i det år, beløbet opkræves.

Stk. 5. Den andel af det samlede beløb efter stk. 2 og 3, som skal betales af ejere af dyrehold med kvæg, fordeles mellem alle ejere af dyrehold med kvæg med et ligeligt beløb pr. årsdyr på grundlag af antal årsdyr i senest afsluttede periode den 1. juli til og med den 30. juni.

Stk. 6. Beløbet, jf. stk. 2, pris- og lønreguleres en gang årligt den 1. januar med den af Finansministeriet fastsatte sats for det generelle pris- og lønindeks.

Kapitel 6

Fratagelse af dyrlægers rettigheder

§ 18. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fratage en dyrlæge autorisationen, når der er grund til at antage, at den pågældende på grund af legemlige eller sjælelige mangler, jf. § 5, stk. 1, eller på grund af udvist grov uduelighed ikke fremtidig vil udøve virksomhed på forsvarlig måde.

Stk. 2. Under tilsvarende betingelser som anført i stk. 1 kan ministeren fratage en dyrlæge følgende rettigheder:

- 1) Retten til at udøve virksomhed som praktiserende dyrlæge, jf. § 6.
- 2) Retten til at udføre offentlige forretninger i henhold til de herom gældende bestemmelser samt til at udføre de i henhold til lovgivningen om smitsomme sygdomme hos dyr påbudte diagnostiske undersøgelser og udtage materiale til sådanne undersøgelser. Samtidig bortfalder retten til at udstede attester om resultatet af diagnostiske undersøgelser.
- 3) Retten til at ordinere lægemidler, der efter apotekerlovgivningen kun må udleveres mod recept.
- 4) Retten til at distribuere lægemidler i henhold til apotekerlovgivningen.

Stk. 3. Fratagelse af rettigheder i henhold til stk. 1 og 2 sker for et tidsrum af mellem 1 og 5 år eller for bestandig.

§ 19. Inden ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling træffer afgørelse om fratagelse af autorisation eller dele heraf i henhold til § 18, skal sagen forelægges Det Veterinære Sundhedsråd til udtalelse.

Stk. 2. Det Veterinære Sundhedsråd skal give dyrlægen lejlighed til at udtale sig skriftligt og mundtligt, inden det afgiver sin udtalelse.

Stk. 3. Er der tale om fratagelse af autorisation eller dele heraf på grund af legemlige eller sjælelige mangler, skal sagen endvidere forelægges Retslægerådet.

Stk. 4. Under sagens behandling har dyrlægen ret til at optræde ved eller sammen med en af den pågældende valgt bisidder, ligesom dyrlægen og bisidderen har ret til at gøre sig bekendt med sagens akter.

Stk. 5. Skønner ministeren, at betingelserne for fratagelse foreligger, kan autorisationen eller dele heraf midlertidigt inddrages.

§ 20. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fratage en dyrlæge retten til at ordinere alle eller enkelte grupper af afhængighedsskabende lægemidler, hvis dyrlægen

- 1) har overtrådt et påbud meddelt efter § 11, stk. 5,
- 2) ordinerer afhængighedsskabende lægemidler på uforvarlig måde eller
- 3) ordinerer afhængighedsskabende lægemidler til eget eller andre menneskers brug.

Stk. 2. Fratagelse af den i stk. 1 omhandlede ret sker for et tidsrum af mellem 1 og 5 år eller for bestandig.

§ 21. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fratage en dyrlæge en autorisation, der er givet på grundlag af en autorisation i et andet land, hvis autorisationen i det andet land fratages dyrlægen eller på anden måde taber sin gyldighed.

§ 22. En afgørelse efter § 18, § 19, stk. 5, § 20 eller § 21 kan af den, afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene.

Stk. 2. Begæring herom skal fremsættes inden 4 uger efter, at afgørelsen, der skal indeholde oplysning om adgangen til at kræve domstolsprøvelse og om fristen herfor, er meddelt den pågældende. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling anlægger sag mod den pågældende i den borgerlige retsplejes former.

Stk. 3. Begæring om sagsanlæg har opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, at den pågældende under sagens behandling ikke må udøve vedkommende rettighed. Såfremt ministerens afgørelse findes lovlig ved dommen, kan det i denne bestemmes, at anke ikke har opsættende virkning.

§ 23. En dyrlæge kan ved dom frakendes autorisationen eller dele heraf, jf. § 18, stk. 2, såfremt vedkommende

- 1) under tilsidesættelse af væsentlige hensyn til fødevarer-sikkerheden eller dyrsundheden har forvoldt skade på menneskers eller dyrs sundhed eller har fremkaldt fare herfor eller
- 2) har gjort sig skyldig i gentagne overtrædelser af bestemmelser i loven eller regler udstedt i medfør af loven, dog bortset fra de i § 24 nævnte bestemmelser og regler.

Stk. 2. Skønner ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling, at betingelserne efter stk. 1 er opfyldt, kan ministeren, såfremt der er nærliggende fare for misbrug, midlertidigt inddrage autorisationen eller dele heraf. Den, hvis autorisation eller dele heraf er inddraget, kan forlange inddragelsen prøvet ved domstolene. Ministeren skal vejlede dyrlægen om prøvelsesretten. Begæring om prøvelse skal fremsættes inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Det tidsrum, hvori autorisationen eller dele heraf har været inddraget, fradrages i frakendelsestiden.

Stk. 3. Frakendelse af autorisationen eller dele heraf sker for et tidsrum af mellem 1 og 5 år eller for bestandig.

Stk. 4. Frakendelse kan ske for bestandig, hvis vedkommende

- 1) forsætligt har forvoldt skade på menneskers eller dyrs sundhed eller forsætligt har fremkaldt nærliggende fare herfor,
- 2) er frakendt autorisationen eller dele heraf i et tidsrum af mellem 1 og 5 år og det nye forhold er begået i frakendelsestiden eller
- 3) flere gange har fået frakendt autorisationen eller dele heraf i et tidsrum af mellem 1 og 5 år.

§ 24. Såfremt en dyrlæge gør sig skyldig i grov eller gentagen overtrædelse af § 14, stk. 1-3, eller regler fastsat i medfør af § 14, stk. 4-6, eller § 15, kan vedkommende ved dom frakendes retten til at indgå aftaler om sundhedsrådgivning og til at ordinere eller udlevere receptpligtige lægemidler efter § 14, stk. 1-6.

Stk. 2. Skønner ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling, at betingelserne efter stk. 1 er opfyldt, kan ministeren, såfremt der er nærliggende fare for misbrug, midlertidigt inddrage retten til at indgå sundhedsrådgivningsaftaler og til at ordinere eller udlevere receptpligtige lægemidler efter § 14, stk. 1-6. Den, hvis rettigheder er inddraget, kan forlange inddragelsen prøvet ved domstolene. Ministeren skal vejlede dyrlægen om prøvelsesretten. Begæring om prøvelse skal fremsættes inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Det tidsrum, hvori retten til at indgå sundhedsrådgivningsaftaler og til at ordinere eller udlevere receptpligtige lægemidler efter § 14, stk. 1-6, har været inddraget, fradrages i frakendelsestiden.

Stk. 3. Frakendelse af retten til at indgå sundhedsrådgivningsaftaler og til at ordinere eller udlevere receptpligtige lægemidler efter § 14, stk. 1-6, sker for et tidsrum af mellem 1 og 5 år eller for bestandig.

Stk. 4. Frakendelse kan ske for bestandig, hvis vedkommende

- 1) er frakendt retten til at indgå sundhedsrådgivningsaftaler og til at ordinere eller udlevere receptpligtige lægemidler efter § 14, stk. 1-6, i et tidsrum af mellem 1 og 5 år og det nye forhold er begået i frakendelsestiden eller
- 2) flere gange har fået frakendt retten til at indgå sundhedsrådgivningsaftaler og til at ordinere eller udlevere receptpligtige lægemidler efter § 14, stk. 1-6, i et tidsrum af mellem 1 og 5 år.

§ 25. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan til enhver tid efter ansøgning ophæve en i henhold til § 18, § 19, stk. 5, § 20 eller § 21 foretaget fratagelse af rettigheder. Er fratagelse sket for bestandig, og afslår ministeren ansøgning om ophævelse af fratagelsen, kan den pågældende forlange afgørelsen prøvet ved domstolene, såfremt der er forløbet 1 år efter fratagelsen og mindst 1 år efter, at generhvervelse af retten senest er nægtet ved dom. § 22, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Er der ved dom sket frakendelse for bestandig af autorisationen eller dele heraf eller af retten til at indgå sundhedsrådgivningsaftaler og til at ordinere eller udlevere receptpligtige lægemidler efter § 14, stk. 1-6, jf. §§ 23 og 24, kan spørgsmålet om generhvervelse tidligst indbringes for domstolene, når der er forløbet 5 år fra frakendelsestids-